

Мёнкова корìя – Кр., С 1.

Монофòка – Ник., неуст., от търг за нива, 1906 г.

Морàлдов кàмък – Сл., СИ 4, скала.

Мор дерè – Шив., ЮЗ 2,5, Малка рекичка, край която растяла отровна трева, от която умирали животните.

Морний дол – Сл., СЗ 8, река, ляв приток на *Давидова река*. По предание тук били отседнали сливенци, бягащи от чума, но всички умрели. ДИ: *Марин дол*.

Мòската – Бл., неуст., от запис през 1984 г.

мост – в местното тълкуване: ‘съоръжение за преминаване над река’.

– *Балдарàнски* ~, *Горàлов* ~, *Дàчева* ~, *Дòбрева* ~, *Дългия* ~, *Дървàрския* ~, *Дьскàрски* ~, *Кабàиванов* ~, *Кадънена* ~, *Караилѝев* ~, *Конаклò* ~, *Кùртов* ~, *Кùцов* ~, *Пàсков* (*Паскалев*) ~.

Мòстовата корìя – Сб., Ю 1, в миналото – гора до жп мост, по-късно стопански двор на АПК.

мòстче – умалително от мост. – *Цвèтковото*, *Чалъкпèтково*.

Мотòра – Сб., С 10, гора с механична дъскорезница.

Мòтрун – Сл., СЗ 3, гористо възвишение.

Мохàпа – Глш., ЮЗ 3,5, обраб. земя, в миналото често е била подгизнala и там се въдели много хапещи муhi – местно тълкуване.

Мòхчето – Зай. неуст., от емл. рег.

Мòчора – 1. Кам., неуст., от търг за нива през 1904 г.; 2. Реч., С 2.

мòчур, мòчор – в местното тълкуване: земи, които са подгизнали и в тях се задържа вода. – *Голàм* ~, *Дàдохрѝстов* ~, *Момчѝлов* ~, *Мàрков* ~, *Симеонов* ~, *Терзиев* ~.

Мòчура – 1. Бл., З 1,5; 2. Глш., ЮЗ 3,5; 3. Др., ЮИ 1,2 – мочурливо място около р. *Азмак*; 4. Ич., СЗ 2; 5. Кал., ЮИ 2; 6. Реч., С 2,5; 7. СЗ 1; 8. Г.Ал., ЮИ 0,6

Мòчурите – 1. Г.Ал., И 1, мочурлива местност, равно, сега обраб. земя; 2. Сл., С 7, планинско място по *Новоселска река* с няколко извора, които някога са били множество. Оттам и ДИ *Кърк кайнàк* – ‘четиридесет извора’

Мочùрището – Чин., ЮИ 3, в миналото – мочурливи места около *Азмàка* – по-късно отводнени.

Мръчова могѝла – Др., Ю 2, възвишение, някога гора, обезлесено.

Мùдева могѝла – Реч., С 0,5, могила до ниви.

Музлùка, Музулùка – 1. Ск., СИ 3,5; 2. Чок., З 2,6, дол

Муклù дерè – Гр., СЗ 0,8.

Мùндров кайнàк – Реч., С 1,5, извор, по-късно кладенец. По ПИ.

Мурватлъка – Ор., неуст., от рум. вл., за ниви, 1880, 1884 г.

Мùргата – Б.д.

Муродиев клàденец – Б., ЮЗ 2,7, малък дол с кладенец.

Мùртовец – Топ., СИ 1,2.

Мусаджѝкова ливàда – Шив.

Мùсалла таш – Ник., СЗ 2; камък, на който някога са поставяли починали мюсюлмани за извършване на обредни действия.